

at finde en ligestillet blandt Mændene? Manden har dog gennemgaaende ikke løsrevet sig fra den almindelige Samfundsopfattelse, at han er Skabningens Herre. Har vi ikke Eksempler midt iblandt os paa Ægtemænd, der ikke undser sig for at tvinge deres Hustruer til at begrave deres Talenter og trække sig tilbage fra offentlig Virksomhed baade som Skuespillere og Kunstnere, fordi det efter Mændenes Mening ikke stemmer med de husmoderlige Pligter.

Og hvis vi skal være ærlige, — findes der ikke utallige Mænd, som lider af en inderlig Fejghed. — De tør ikke gifte dem med en Kvinde, der tilsyneladende er dem overlegen. De tør ikke vove noget for deres Kærlighed, de tør ikke bryde med de gamle sociale Former, de tør ikke give Kærligheden sin Ret, denne alt omfattende Lidenskabs Magt, som omskaber og omdanner Sind og Tanke. De nøjes saa hellere med Halvheden i deres Ægteskab eller med hvad der er værre; de forraader deres Livs ædleste Følelse og knuser den Kvindes Liv, hvis Kærlighed de kunde have ejet. — Mon ikke snarere mange moderne Kvinder med høj Intelligens og varme Hjerter gaar ugifte om af den Grund, end fordi de har mistet Evnen til at hengive sig?

Hr. Jacob Marstrand er dog heller ikke selv tilfreds med sin Opfattelse, og slutter derfor sine Udtalelser med et lille Suk, han siger: „Fru Kovalevsky er død, efterladende Verden det uløste Problem at forlige det moderne Kvindeideal med das „ewige weibliche“.

Og vi véd det, der er mange intelligente Mænd i vore Dage, der trods nedarvede Fordomme og Samfundets bornerte Opfattelse nærer en dunkel Længsel efter en anden Kvindetype end Pyntedukken eller den travle Husmoder, hvis Tanke ikke rækker op over det daglige Dags Niveau.

Men hvorfor i al Verden vedbliver da disse samme Mænd kun at være Tilskuere til Kvindernes næsten fortvivlede Kamp, under deres haarde økonomiske Tryk og deres aandelige Overanstrengthed. Vil Mændene fremdeles brede sig i den sociale Tempeldør og stemme Hjemmets Dør, nægte Kvinden Adgang til Embeder og menneskelig Løn for hendes Arbejde, samtidig med, at de spottende tilraaber hende: hjælp dig selv, saa vil mange af disse enkelte fremragende Kvinder, der gaar i Spidsen for Bevægelser, lige saa sikkert forbløde sig som Sonja Kovalevsky.

Thi er det ikke nødvendigt for dem, der er de første paa Arenaen, at de gør deres Sag Ære, maa de ikke tage deres Eksamen med mange flere Points end Mændene? maa de ikke være mere omhyggelige i Udførelsen af deres Kunstværker, maa de ikke være første Rangs Talere, om de vil træde op i det offentlige Liv? i det hele taget maa de ikke, om de vil, bryde Banen for Haren, der staar bag ved, fornægte sig selv — ja, selv det dyreste, Elskovslykken, maa ofres, naar det gælder det fælles Vel. Se — det er Hemmeligheden — i den moderne Kvindes Liv i Øjeblikket. Det er ikke Matematikken, det er ikke hendes intellektuelle Produktivitet, der skader hende, al sund sand Oplysning er ikke en Fjende over for Kærlighedens Lykke, lige saa lidt hos Kvinden som hos Manden, men de enkelte fremragende Kvinder, der

arbejder, staar for ene i Kampen; Masserne af Kvinderne sover — er — *Mændene er kun Tilskuere* — og de store Forkæmpere maa aandeligt talt forbløde sig.

Johanne Meyer.

Et Ønske og et Spørgsmaal.

Gid det var sandt. „at Kvinderne ganske anderledes end Mændene vil sætte sig ind i de foreliggende store Spørgsmaal,“ naar de faar de politiske Rettigheder, saa at disse samme store Spørgsmaal derved kunde blive bragt deres Løsning nærmere! — Men, maa vi ikke passe paa, at vi ikke er alt for høj-røstede til at tale om Kvindernes Interesse for de store Spørgsmaal? (Naturligvis husker jeg godt, at det ogsaa hos Mændene tidt er saare lidt bevendt med Interesserne.) Hvor bliver Kvinderne af, naar der er Forhandling førend Rigsdagsvalg? Der er en lille Flok, en Snæs Stykker, hvor der er Hundreder af Mænd.

Hvor faa Kvinder er der ikke, som i helt private Foreninger, f. Eks. Lærerforeninger, skal have noget sagt; det er meget almindeligt, at de, naar de har hørt Foredragene, forsvinder, naar Afstemning om Styrelsesvalg eller noget lignende skal gaa for sig. De betragter sligt som noget sig aldeles uvedkommende. Og det er dog Ting, som de er inde i, og som de har Ret til at stemme om. — Og nu de Kvinder, som har Interesse for Kvindesagen, som har saa megen Interesse, at de melder sig ind i en Kvindeforening for at virke for Sagens Udbredelse, hvordan gaar det med nogle af dem, naar de forlover eller gifter sig? De forsvinder; thi deres Kæreste synes ikke om det, de faar saa meget andet at tænke paa o. s. v.

Ja, gid det ovennævnte Ønske maa blive sandt!

Et Spørgsmaal paatrængte sig mig ved Læsningen af Artiklen om „Kvidens kommunale Valgret“, det nemlig: Hvordan vil det gaa, naar de skatteydende Kvinder faar Rettigheder, som den Kvinde, der er gift og udelukkende har Husgerning som sit Erhverv, bliver udelukket fra? — Stødes ikke de gifte Kvinder derved mere til at tage Arbejde op udenfor Hjemmet, end de egentlig selv har Lyst til? Forholdene og Kvindernes Evner er Skyld i, at mange gifte Kvinder har Erhverv udenfor Hjemmet, og ingen i Verden skal have Lov til at sige til en Kvinde: „Du er gift, du er en Kvinde, ergo, passer du din Gryde!“ Det indrømmer jeg aldrig; men paa den anden Side, være glad ved Loven, som *tvinger* mange Kvinder udenfor Hjemmet, kan jeg ikke. Hellere vente lidt længere, naar vi saa faar de gifte Kvinder med, hvis det da er muligt at naa frem paa den Maade. — Er dette muligt?

A.

Børnebøger.

Vi har oftere her i Bladet henledet Mødres Opmærksomhed paa Nødvendigheden af med Forstand og Omhu at vælge deres Børns Læsning. En Julegave fra Fader og Moder bliver som oftest et varigt Minde i Børnenes Sind; det er derfor dobbelt nød-

vendigt, at det ogsaa bliver en varig Glæde, man hyder sine Børn Juleaften i de Billedbøger, man hænger paa Juletræet.

Vi vil derfor igen i Dag henlede Opmærksomheden paa, hvor man ikke tager Fejl ved sine Indkøb.

Thanning & Appel, som i flere Aar med Held i deres Forlagsforretning har arbejdet for Indførelse af gode og belærende Børnebøger, møder igen i Aar med særdeles vellykkede og smukke Billedbøger for baade større og mindre Børn.

Den, der stikker mest i Øjnene, er Eventyret „*Hans og Grete*“. Det gaar med det som med „*Rødhætte*“, det bliver evig ung, især naar man faar det serveret i saa køn en Skikkelse som her, med Tegninger af Louis Moe og Tekst paa Vers af Pietro Krohn. Voksne Mennesker kan glæde sig ved de fortrinlige Billeder og de nydelige Vers; sagtens maa de smaa Børns Øjne lyse, naar Lykkens Fe lægger den dejlige Eventyrbog i deres Skød.

„*En Moders Fortællinger*“ af Betty Saugman er en mere indholdsrig Bog for større Børn, der med Tænksonhed og Interesse læser længere Fortællinger. Billederne i den er udført af L. Frølich og Erik Henningsen. Fortællingen er tidligere udgivet under Titlen „*En Moders Barndoms-erindringer*“, men blev med en rasende Hurtighed udsolgt. Man sender derfor denne nye Udgave ud i Aar, og vi vil anbefale den særlig til de Hjem, hvor man endnu holder paa de hyggelige Vinteraftener, hvor Moderen læser højt for Børnene, og man sidder i en fortrolig Kreds med sit Haandarbejde. Der er især en Fortælling, „*Hvem har stjaalet Kirsebærrene*“, som kan være en Advarsel til Forældrene imod at dømme deres Børn eller straffe dem efter falske Beskyldninger. Dog heldigvis i Børnefortællinger opløser alt sig i den skønneste Harmoni, saaledes ogsaa her, og lille Louise faar sin Opregnsning.

„*Hvorledes lille Hans Peter hjalp sin Broder*“, af N. Hagen, er en Bog som Drengene især vil være glade for; desuden giver den sine smaa Læsere et Stykke Kulturhistorie, da Handlingen er henlagt til Frederik den sjettes Dage, og Billederne, som er af I. T. Hansen, er tro Tegninger af tidligere Bygninger f. Eks. Nørre- og Vesterport og andre. Ogsaa i den belønnes naturligvis den lille Helt for sin Kærlighed til sin Broder, som han ved Kongens Naade skaffer ud af Slaveriet.

Paa *Thanning og Appels* Forlag findes desuden „*I Skumring*“ og „*Hvad Bedstefader oplevede*“ og mange andre tidligere udkomne gode Børnebøger. Selvfølgelig faas alle disse Bøger hos enhver Boghandler hele Landet over.

J. M.

Kære Navne.

En smukkere og mere kærkommen Julegave end „*Kære Navne*“ kan ikke findes til unge Damer.

Denne nydelige illustrerede Navne- og Stambog foreligger allerede nu i andet Op-lag, 3—5te Tusinde. I et smagfuldt Bind, komponeret af Hr. S. Clod Svensson, findes den i Pragtudgave paa Jul. Gjellerups Forlag. Se omstaaende Annonce.

Paa samme Forlag er udkommen *Jule-*